

RZECZPOSPOLITA
POLSKA

Urząd Patentowy
Rzeczypospolitej Polskiej

(12) **OPIS PATENTOWY**

(19) **PL**

(11) **235680**

(13) **B1**

(21) Numer zgłoszenia: **423134**

(51) Int.Cl.

A44C 23/00 (2006.01)

(22) Data zgłoszenia: **11.10.2017**

(54)

Różaniec

(43) Zgłoszenie ogłoszono:

23.04.2019 BUP 09/19

(45) O udzieleniu patentu ogłoszono:

05.10.2020 WUP 15/20

(73) Uprawniony z patentu:

KOWALSKI DAMAZY, Adelinów, PL
RAKOWSKI BOGDAN, Łódź, PL

(72) Twórca(y) wynalazku:

DAMAZY KOWALSKI, Adelinów, PL
BOGDAN RAKOWSKI, Łódź, PL

(74) Pełnomocnik:

rzecz. pat. Bolesław Kula

PL 235680 B1

Opis wynalazku

Przedmiotem wynalazku jest różaniec, służący do odliczania odmawianych modlitw usytuowanych według kolejności zadanej w całej modlitwie różańcowej, stanowiący osobiste akcesorium wyznawcy religii katolickiej.

Tradycyjny różaniec stanowi sznur koralików połączonych ze sobą przegubowo za pomocą drucików, tworzących razem giętki łańcuszek, który można z łatwością zwijać i kształtować w dowolną postać. W zamkniętym kręgu łańcuszka znajduje się pięć zestawów zawierających po dziesięć koralików każdy, przy czym zestawy te są oddzielone od siebie pojedynczymi koralikami. Każdy zestaw dziesięciu koralików jest przeznaczony do odliczania modlitw przyporządkowanych do odpowiedniej tajemnicy różańcowej. Do zamkniętego kręgu łańcuszka jest przymocowany krótki łańcuszek liniowy, zaopatrzony w koraliki do odliczania początkowych modlitw różańcowych.

Koraliki różańca tradycyjnego są wykonywane z różnych materiałów, takich jak drewno, tworzywo sztuczne, szkło, cenne kruszce czy kryształy.

Osoba, odmawiająca modlitwy różańcowe z wykorzystaniem wspomnianego różańca tradycyjnego, zazwyczaj w jednej ręce trzyma sznur różańca, a palcami drugiej ręki kontaktuje się z koralikami, przemieszczając się po nich wzdłuż wybranego segmentu łańcuszka różańcowego, po zakończeniu każdej modlitwy. Każdorazowe zajęcie ręki inną czynnością, chociażby krótkotrwałe, stanowi nieodwracalne zakłócenie uporządkowanego systemu odliczania modlitw.

Znany jest z polskiego zgłoszenia wzoru użytkowego numer W. 113064 różaniec, który ma postać karty posiadającej wypukłości podstawowe, wyróżnione i wstępne, odpowiednie pod względem ilości i konfiguracji koralikom różańca konwencjonalnego. Jedna dziesiątka wypukłości podstawowych jest ukształtowana półkoliście w pobliżu krótszego boku karty, a pozostałe cztery dziesiątki takich wypukłości są umieszczone w rzędach równoległych do dłuższych boków karty.

Z wzoru przemysłowego PL 3430 znana jest karta różańcowa posiadająca postać prostokątnej płytki, która ma na przedniej stronie motyw zdobniczy w postaci rozłożonego różańca, odpowiedniego do tradycyjnego różańca z paciorkami umieszczonymi na łańcuszku. W miejscu występowania paciorków karta posiada wypukłości. Tylne strony karty ma zagłębienia, usytuowane naprzeciw wypukłościom strony przedniej, albo jest gładka.

Różaniec znany z wzoru przemysłowego PL 14010 ma postać krążka zaopatrzonego w pierścieniowy element do zawieszania. Na jednej jego płaskiej powierzchni znajduje się dziesięć kulistych występów, równomiernie rozłożonych wzdłuż obrzeża, z jedną większą przerwą pomiędzy nimi, usytuowaną na wysokości pierścieniowego elementu do zawieszania. W przerwie pomiędzy kulistymi występami jest umieszczony występ w formie krzyża. Druga płaska powierzchnia różańca jest przeznaczona na umieszczenie na niej wizerunku osoby świętej.

Odmiana różańca według wzoru przemysłowego PL 14010 posiada postać niskiego, okrągłego, dwuczęściowego pojemnika, zaopatrzonego w okrągłą zaślepkę, umieszczoną w centralnej części.

W opisie wzoru przemysłowego PL 10901 ujawniono zestaw modlitewny do nauki i osobistego odmawiania różańca, nazwany jako różaniec osobisty. Ten zestaw modlitewny ma postać koła złożonego z dwóch części, połączonych ze sobą z możliwością obrotu wokół osi łączącej.

Pierwsza część zestawu posiada kształt płaskiego koła, pełnego lub z czterema trójkątnymi wycięciami, rozmieszczonymi osiowo-symetrycznie. Na krótkim odcinku obwodu występuje poszerzenie koła, zaopatrzone w wybrzuszenie wystające na 1 mm z płaszczyzny koła.

Druga część posiada kształt płaskiego pierścienia, otaczającego krzyż umieszczony w środku pierścienia. Na zewnętrznej krawędzi pierścienia znajdują się cztery jego poszerzenia. W dwóch dolnych poszerzeniach są usytuowane milimetrowe wgłębienia, które zazębiają się z wybrzuszeniami części pierwszej, w trakcie obrotu pierścienia. Na powierzchni pierścienia są umieszczone wypukłe elementy: cztery półkoliste elementy znajdują się na końcach ramion krzyża, a jeden element w kształcie serca jest umieszczony na skrzyżowaniu ramion. Na obwodzie pierścienia jest przymocowany element do zawieszania na łańcuszku.

Znane z opisu US2002164437 (A1) urządzenie do użytku rytualnego, zwłaszcza do motywu różańcowego, posiada obudowę z obrotowo zamontowaną w niej tarczą. Tarcza posiada promieniowe występy, służące do identyfikacji odmawianej modlitwy. Występy mogą wystawać z obudowy w jednym miejscu, zwykle na górze, gdzie występuje przerwa ciągłości ścianek bocznych. Korzystnie tarcza ma dziesięć identycznych występów przeznaczonych dla jednakowej, powtarzanej modlitwy różańcowej. Po odmówieniu każdej modlitwy użytkownik obraca palcem tarczę o jedną pozycję i odmawia modlitwę

następną. W czasie odmawiania różańca możliwe jest oderwanie palca od występu tarczy, bez ryzyka utraty liczonych modlitw.

Jeszcze inny różaniec mechaniczny, znany z ochronnego opisu wzoru użytkowego PL 069412, posiada także obudowę, w której jest obrotowo zamocowany element z promieniowymi występami. Obudowa składa się z dwóch okładek w kształcie prostokąta, połączonych trwale ze sobą. W przestrzeni pomiędzy tymi okładkami są umieszczone dwa zespoły kół zębatach, tworzące mechanizm maltański, obracane ręcznie. Pełny obrót jednego zespołu kół powoduje częściowe obrócenie się drugiego zespołu. Po pełnych pięciu obrotach pierwszego zespołu kół następuje zatrzymanie dalszego jego ruchu w tym kierunku, a wtedy po obróceniu różańca na drugą stronę możliwa jest kontynuacja rytuału modlitewnego, poczynając od następnej modlitwy. Ilość odmówionych modlitw jest widoczna w okienkach jako liczba wskazująca kolejną modlitwę i dziesiątkę danej części.

Zadaniem wynalazku jest takie uproszczenie konstrukcji różańca, aby przy zachowaniu wymaganej pewności i stabilności oznaczeń, wskazywanych odmawiane modlitwy, uzyskać łatwość i prostotę oznaczania tych modlitw oraz zachowanie wyznaczonych wskazań przez dowolnie długi czas

Różaniec według wynalazku, posiadający korpus wyposażony w elementy do oznaczania odmawianej modlitwy, przemieszczane w korpusie ręcznie na pozycję wskazującą odpowiednią modlitwę, charakteryzuje się tym, że ferromagnetyczny korpus ma prowadnice z zagłębieniami, w których są umieszczone magnesy stałe, skojarzone z korpusem za pomocą sił pola magnetycznego.

Korzystnie magnesami stałymi są kuliste magnesy neodymowe, prowadnice posiadają postaci półokrągłych rowków, a zagłębienia mają kształty czasz kulistych, przeznaczonych do chwilowego postoju magnesów.

W szczególnej postaci wykonania korpus różańca posiada postać krzyża z płaską powierzchnią czołową, od której odchodzą ścianki półokrągłych rowków prowadnic i jest zaopatrzony w dwie prowadnice, z których jedna ma dziesięć postojowych zagłębień, przynależnych do modlitw „Zdrowaś Maria”, a druga posiada pięć zagłębień, przeznaczonych do oznaczania tajemnic różańcowych. Prowadnice są umieszczone w obu ramionach krzyża, przy czym prowadnica z dziesięcioma zagłębieniami jest usytuowana w ramieniu pionowym, a prowadnica z pięcioma zagłębieniami w ramieniu poziomym.

Korpus różańca jest zaopatrzony w otwór do przymocowania zawieszki, usytuowany w krótszej końcówce pionowego ramienia krzyża.

Różaniec według wynalazku posiada niezwykle prostą budowę. Oznaczenie odmawianej modlitwy odbywa się przez przesunięcie palcem magnesu wzdłuż prowadnicy i wprowadzenie tego magnesu do następnego zagłębienia, co odbywa się za pomocą jednego ruchu roboczego. Magnes pozostaje w nowym miejscu dowolnie długo, czyli dopóty, dopóki osoba modląca się nie przesunie go w inne zagłębienie prowadnicy. Siły pola magnetycznego utrzymują magnes w wyznaczonym miejscu prowadnicy wystarczająco silnie, aby nie dopuścić do jego niezamierzonego przemieszczenia w prowadnicy lub wypadnięcia z korpusu, nawet przy dużych wstrząsach, jakie mogą wystąpić na przykład przy upadku różańca na twarde podłoże.

Dzięki zdolności do samoczynnego utrzymywania w zadanym miejscu magnesów oznaczających odmawianą modlitwę, bez potrzeby używania rąk osoby modlącej się, osoba ta może w każdej chwili przerwać odmawianie modlitw na dowolnie długi czas potrzebny do wykonania wymaganej czynności roboczej, a następnie powrócić do modłów, nie tracąc przy tym oznaczenia modlitwy odmawianej przed przerwą. Możliwe jest również ciągłe odmawianie modlitw nawet wtedy, gdy obie ręce osoby modlącej się są nieprzerwanie zajęte pracą wykonywaną automatycznie i niewymagającą wysiłku umysłowego.

Przykład wykonania wynalazku jest uwidoczniony na rysunku, na którym Fig. 1 przedstawia różaniec w widoku czołowym, Fig. 2 – różaniec w widoku z tyłu, z częściowym przekrojem, Fig. 3 – przekrój oznaczony na Fig. 1 literami A-A, Fig. 4 – przekrój B-B, Fig. 5 – przekrój C-C, a Fig. 6 przedstawia komputerową wizualizację krzyżowego korpusu różańca.

Różaniec posiada korpus 1 w kształcie krzyża, wykonanego z materiału ferromagnetycznego. Korpus 1 jest zaopatrzony w dwie prowadnice 2, wykonane w kształcie półokrągłych rowków, w których są umieszczone zagłębienia 3, ukształtowane jako wycinki czasz kulistych. Korpus 1 posiada płaską powierzchnię czołową, od której odchodzą ścianki półokrągłych rowków prowadnic 2. W jednej z prowadnic 2, usytuowanej w pionowym ramieniu 4 krzyża, znajduje się dziesięć zagłębień 3, zaś w drugiej prowadnicy 2, wykonanej w ramieniu poziomym 5 jest pięć zagłębień 3.

Z każdą prowadnicą 2 jest skojarzony magnes neodymowy 6, o kulistym kształcie. Zasadniczo magnesy 6 są umieszczone w jednym z zagłębień 3 prowadnic 2 i w tym położeniu wskazują odmawianą modlitwę, przy czym magnes 6 umieszczony w pionowym ramieniu 4 krzyża wskazuje jedną z modlitw

„Zdrowaś Maria”, zaś magnes 6 w ramieniu poziomym 5 wskazuje wybraną tajemnicę różańcową. Po odmówieniu zaznaczonej modlitwy osoba modląca się przemieszcza palcem magnes 6 w kolejne położenie, w celu kontynuacji modlitwy.

Górny koniec pionowego ramienia 4 krzyża jest zaopatrzony w otwór 7, który jest przeznaczony na umocowanie zawieszki różańca, szczególnie łańcuszka, noszonego na szyi.

Korpus różańca może posiadać także wszelkie inne kształty niż chrześcijański krzyż, pokazany w przykładzie wynalazku. Również prowadnice mogą być usytuowane w konfiguracji innej niż pokazano w przykładzie wynalazku, a przy tym mogą to być też prowadnice krzywoliniowe, zwłaszcza usytuowane wzdłuż wycinka okręgu.

Zastrzeżenia patentowe

1. Różaniec, posiadający korpus wyposażony w elementy do oznaczania odmawianej modlitwy, przemieszczane w korpusie ręcznie na pozycję wskazującą odpowiednią modlitwę, **znamienny tym**, że ferromagnetyczny korpus (1), ma prowadnice (2) z zagłębieniami (3), w których są umieszczone magnesy stałe (6), skojarzone z korpusem za pomocą sił pola magnetycznego.
2. Różaniec według zastrz. 1, **znamienny tym**, że magnesami stałymi (6) są kuliste magnesy neodymowe, prowadnice (2) posiadają postaci półokrągłych rowków, a zagłębienia (3) mają kształty czasz kulistych, przeznaczonych do chwilowego postoju magnesów (6).
3. Różaniec według zastrz. 1, **znamienny tym**, że korpus (1) ma postać krzyża z płaską powierzchnią czołową, od której odchodzą ścianki półokrągłych rowków prowadnic (2).
4. Różaniec według zastrz. 1, **znamienny tym**, że korpus (1) jest zaopatrzony w dwie prowadnice (2), z których jedna ma dziesięć postojowych zagłębień (3), przynależnych do modlitw „Zdrowaś Maria”, a druga posiada pięć zagłębień (3), przeznaczonych do oznaczania tajemnic różańcowych.
5. Różaniec według zastrz. 1, **znamienny tym**, że prowadnice (2) są umieszczone w obu ramionach krzyża, przy czym prowadnica z dziesięcioma zagłębieniami (3) jest usytuowana w ramieniu pionowym (4), a prowadnica z pięcioma zagłębieniami (3) znajduje się w ramieniu poziomym (5).
6. Różaniec według zastrz. 1, **znamienny tym**, że korpus (1) jest zaopatrzony w otwór (7) do przymocowania zawieszki, usytuowany w krótszej końcówce pionowego ramienia (4) krzyża.

Rysunki

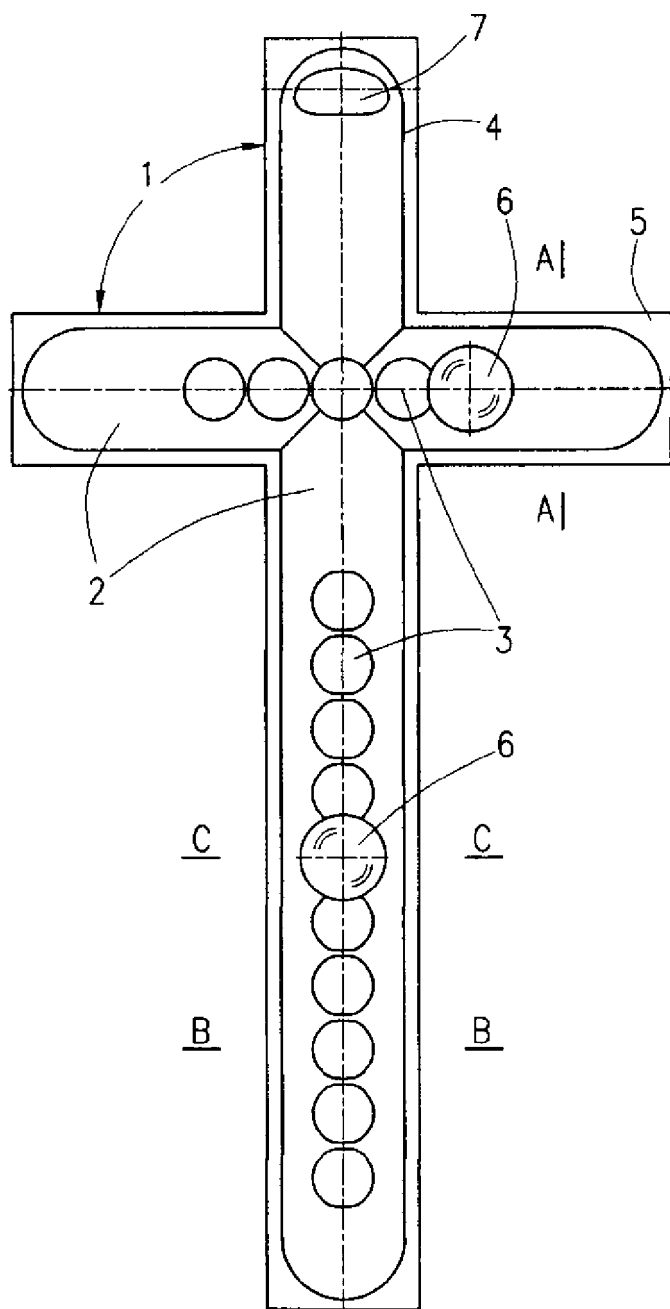

Fig.1

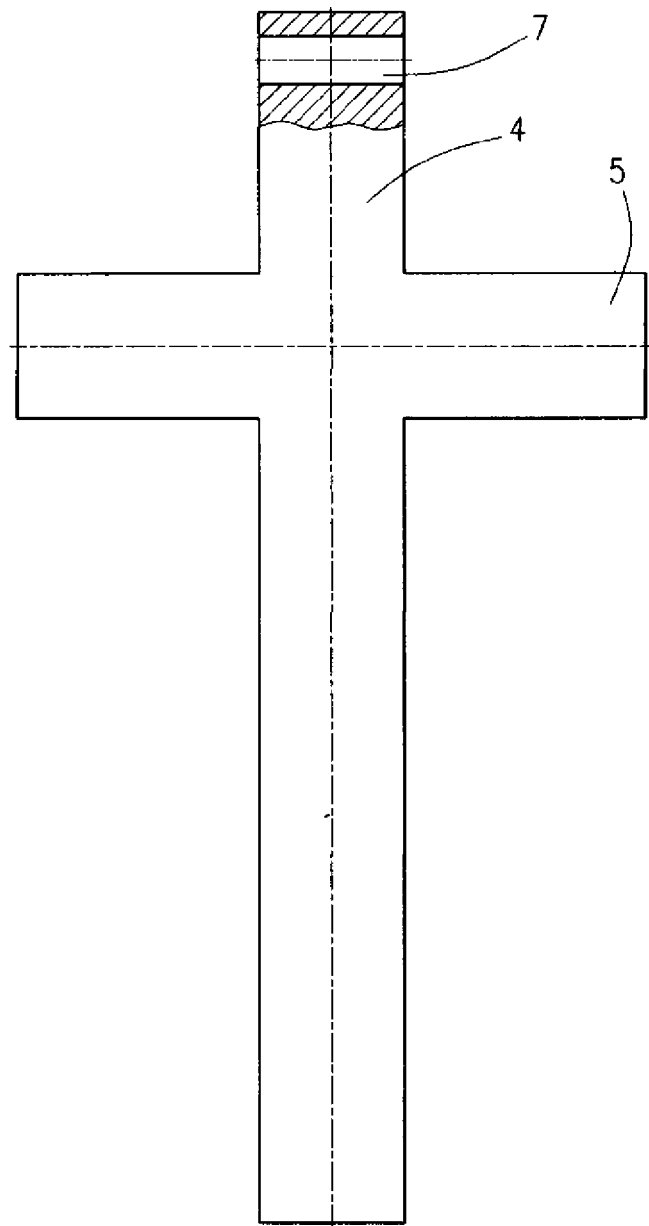

Fig. 2

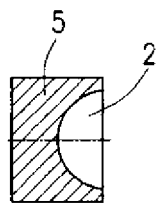

Fig. 3

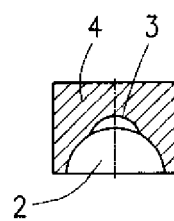

Fig. 4

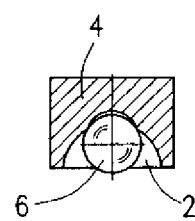

Fig. 5

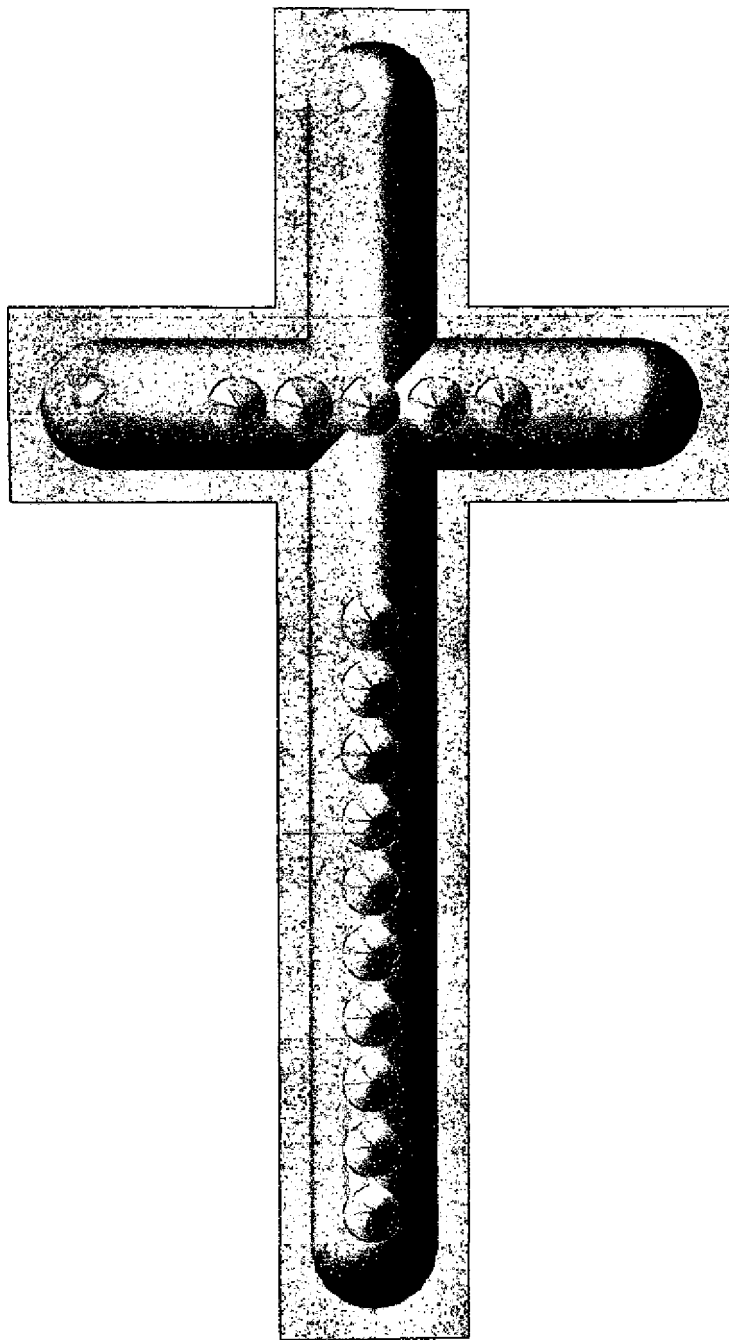

Fig.6